

نهضت مشروطیت به روایت تصویر

موسی حقانی

سالهای ۱۳۲۴ تا ۱۳۳۰ق، دوره‌ای بس حساس و سرنوشت‌ساز در تاریخ معاصر ایران است که از آن تحت عنوان دوره مشروطیت نام برده می‌شود. موقعیت و پیروزی مبارزات عدالت‌طلبی و قانونخواهی ملت ایران در دوره‌ای تحقق یافت که بخش اعظم مشرق زمین در چنبره استبداد گرفتار بود. پر واضح است که موقعیت این نهضت می‌توانست در شکوفایی کشور ما و ملل مشرق بسیار مؤثر واقع شود و با مستحکم نمودن بنیانهای سیاسی، فرهنگی و اقتصادی ایران سد محکمی در مقابل مطامع و مداخلات بیگانگان به وجود آورد.

ضرورت مبارزه با استبداد قاجار و ظلم حکام که امنیت را در تمامی شئون آن زایل کرده بود باعث شد که مراحل اولیه نهضت با صلابت و وحدتی مثالیزدنی طی شود و شاه قاجار با امضای فرمان مشروطیت به حکومت مشروطه تن در دهد. در این مرحله تحصن در سفارت انگلستان که با دلایلی واهی و در غیبیت رهبران نهضت صورت گرفت نقطه ضعفی محسوب می‌شد که تبعات ناخوشایندی در بر داشت. تشکیل مجلس و تدوین قانون اساسی حکایت از آغاز تغییرات ساختاری در حکومت قاجاری داشت که خود به موضوع اختلاف بین جناحهای مختلف تبدیل شد. افراط غربگرایان در فروگذاشتن و نادیده گرفتن ستها و اعتقادات مردم و ارائه طرحهایی که اساساً هیچ سنتیتی با شرایط ایران نداشت و شبیهتهای دول بیگانه باعث شد که وحدت استبدادشکن به اختلافاتی وحدت‌شکن تبدیل شود و استعداد و قوای ملت را صرف در گیریهای خانمانسوز نماید. در چنین شرایطی ظهور انجمنهای خلق الساعه، انتشار شب‌نامه‌ها و روزنامه‌های تندرو باعث شد که دامنه اختلافات گسترده‌تر شود. مفاد برخی نشریات و شب‌نامه‌ها و نیز عملکرد برخی مشروطه‌خواهان و انجمنهای مخفی و نیمه مخفی نشان می‌داد که هدف آنان از پیوستن و به عبارت بهتر نفوذ در صفوں نهضت، استقرار نظامی غربگرا در ایران و نهایتاً ادغام کشور در نظام سرمایه‌سالار

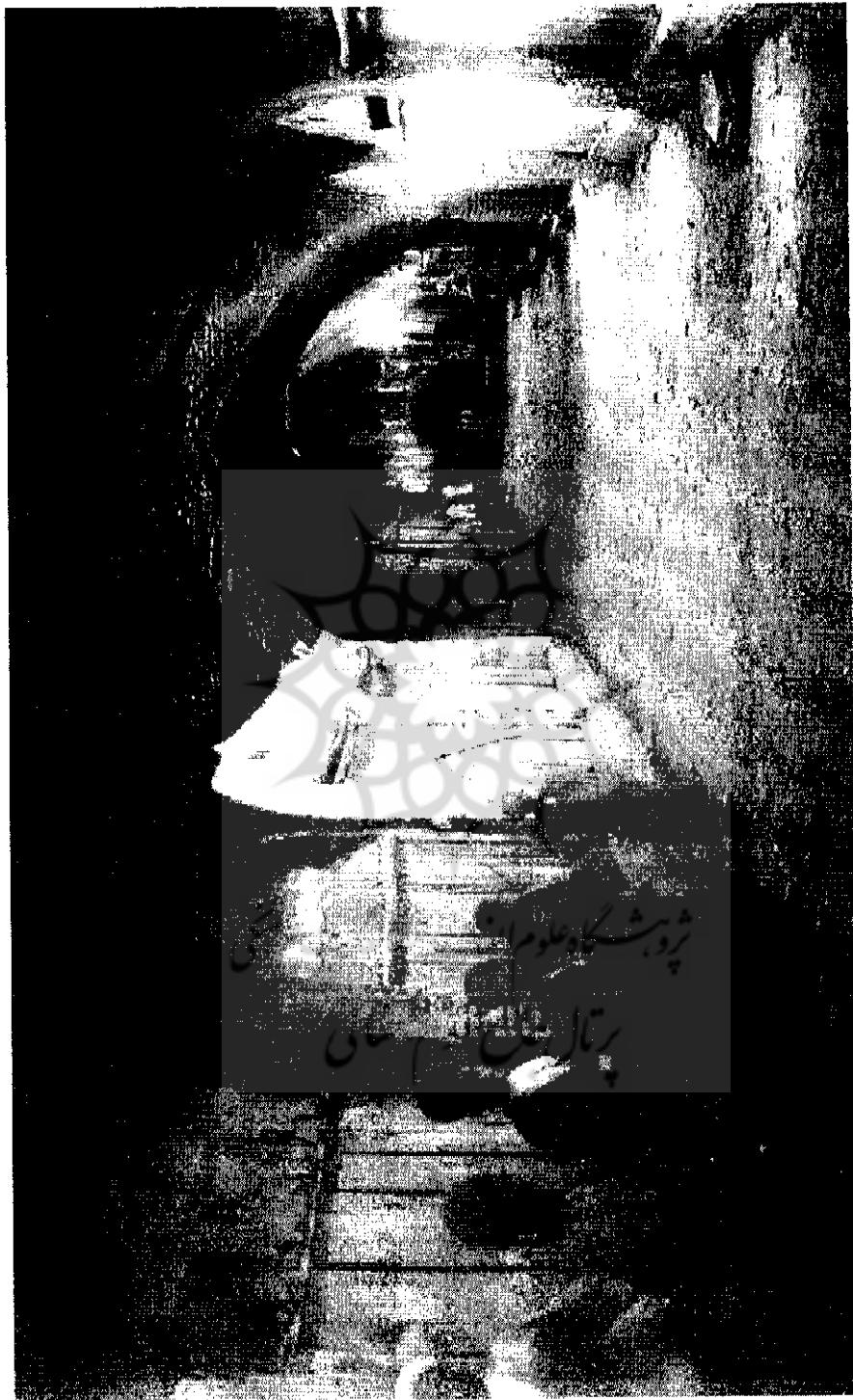
جهانی بود. شاه جدید قاجار که همه چیز را برای خود خاتمه یافته می‌دید سعی کرد که با ائتلاف با برخی مشروطه‌خواهان میانه رو حداقل‌هایی را برای خود حفظ نماید. وی برای تحقق این امر به همراه صدراعظم خود – علی‌اصغرخان اتابک – حتی در جامع آدمیت که مجمعی شبهماسونی بود حاضر شد و به دست عباسقلی خان آدمیت «به شرف آدمیت» و به عبارت رساتر «ماسونیت» نائل گشت. ترور محمدعلیشاه توسط حیدر بیمی (عمو او غلی) و اتباع او، و نیز هناتکهای برخی مطبوعات نسبت به شاه و خانواده سلطنتی باعث شد که شاه بهانه کافی برای جمع کردن بساط مشروطه‌خواهان را به دست آورد. تصادم این دو نیرو منجر به تعطیلی مشروطیت، به توب بسته شدن مجلس، حبس و شکنجه و قتل و تبعید تعدادی از مشروطه‌طلبان اعم از افراطی و غیرافراتی شد. دوره سلطنت محمدعلی شاه پس از به توب بسته شدن مجلس که استبداد صغیر نامیده شده است خیلی زود در مقابل ایستادگی مردم به رهبری علمای نجف به پایان رسید. قیام تبریزیان به سرداری ستارخان را می‌توان آغاز فروپاشی استبداد صغیر تلقی کرد. دخالت شتاب‌زده روس و انگلیس برای سرنگونی شاه و حرکت ائتلاف مشکوک خوانین بختیاری و گیلان و سوسیال دموکراتها به سمت تهران بیانگر وحشت آنان از افتادن زمام امور کشور به دست جربان مردمی به رهبری علمای نصف در دوره پس از محمدعلی شاه بود. دسته‌جات مسلح که در مسیر تهران با تجاوز به مال و جان و ناموس مردم افتضاحات فراوانی بیار آورده بودند در ۲۵ تیر ۱۳۸۲ ش ۲۷/ جمادی‌الثانی ۱۳۲۷ق وارد تهران شدند. شاه در سفارت روسیه پناه گشت و اداره شهر به دست فاتحان افتاد. شادیهای اولیه و گرفتن عکس یادگاری در پای دار و مراکز فتح شده با شرکت عناصر مختلف‌العقیده و حتی مستبدین سابق!! خیلی زود رنگ باخت. به سرعت جناح‌بندیهای جدیدی در سطح جامعه نمودار شد و دعوای انقلابی و اعتدالی جای نزاع مستبد و مشروطه طلب نشست. آشوب و ناامنی سراسر کشور را فرا گرفت. دسته‌جات فقفازی و ارامنه بیشترین سهم را در سلب امنیت مردم مسلمان بر عهده داشتند. این در حالی بود که پیرم خان مسئولیت حفظ امنیت پایتخت را عهده‌دار بود و به همین بهانه ستارخان را در مذبح پارک اتابک سرکوب نمود. سرنگونی محمدعلیشاه، نبودن علمای مشروطه‌خواه در تهران، دوری علمای نجف از ایران و سرکوب علمای مشروطه‌خواه خلائی ایجاد کرده بود که بهترین فرصت را برای فرضه کردن امور در اختیار افراطیون و غربگرانیان قرار داد. گروه‌گرایی و چپاول امکانات کشور، بی‌پرواپی نشیبات و شب‌نامه‌ها در تعرض نسبت به دین و شریعت اسلامی، تعرض به اموال و جان و نوامیس مردم، ترورهای سیاسی، مخالفت با احکام علمای آزادی‌خواه نجف، مداخلات بیگانگان، اقدامات نظامی سالارالدوله و شاه مخلوع و شعاع‌السلطنه وضعیتی

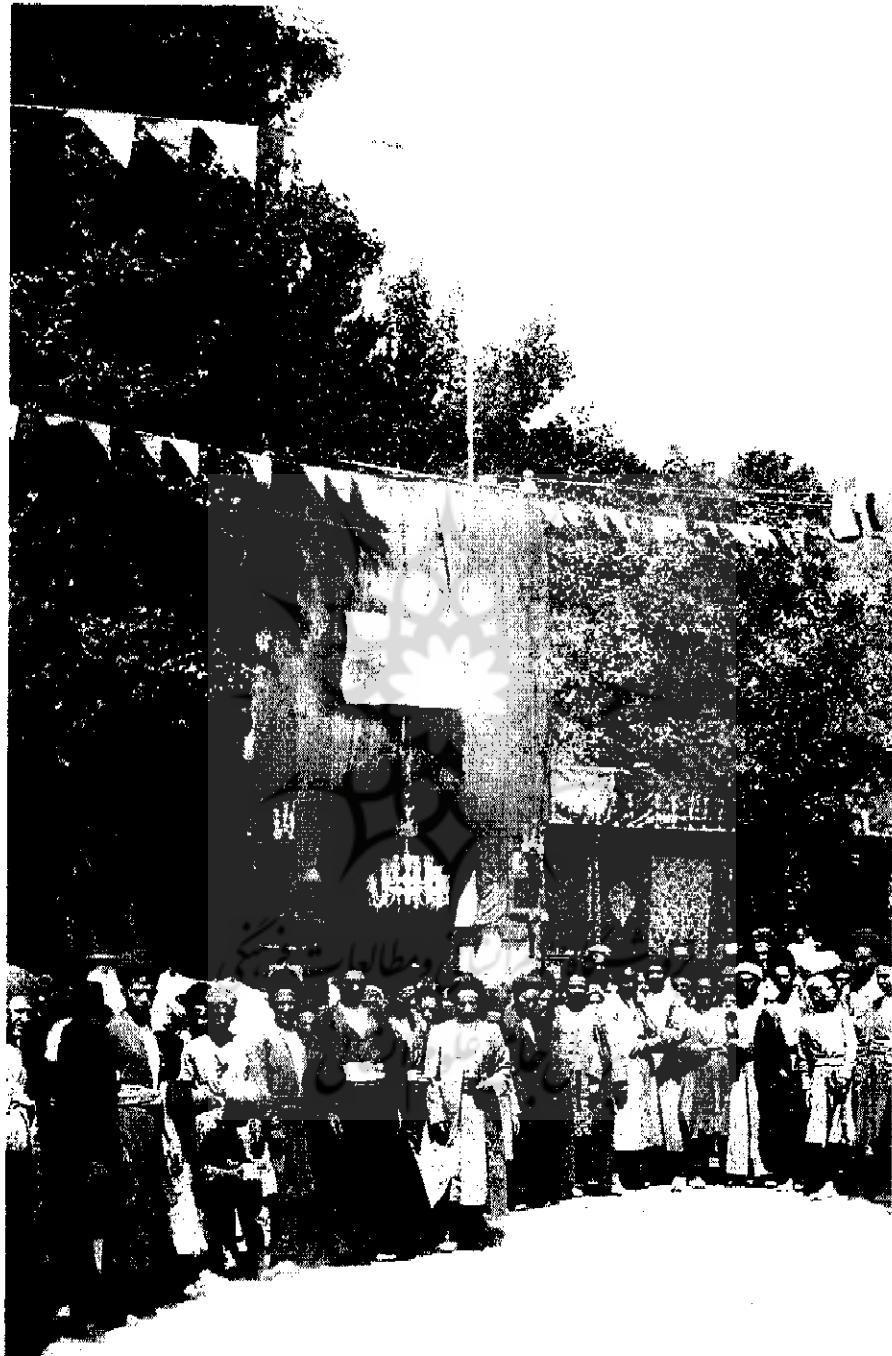
نگران‌کننده ایجاد کرده بود و نهضت را از رسیدن به آرمانها و اهداف او لیه آن دور می‌ساخت. به این ترتیب حرکت شورانگیز و متوفی مردم مسلمان ایران در قریب یک قرن پیش با بنیست گروه‌گرایی و افراطی‌گری غربگرایان و مداخلات بیگانگان مواجه شد و از رسیدن به سرمنزل مقصود بازماند و حرکتی که می‌توانست منجر به استقرار مردم‌سالاری دینی در ایران اسلامی گردد از استبداد رضاخانی سر درآورد.

عکس‌هایی که در این شماره از فصلنامه تاریخ معاصر ارائه می‌گردد مروری گذرا و صد البته ناقص بر رخداد مشروطه در ایران است.

نمایی از بستن بازار تهران که نشان‌دهنده گوشه‌ای از مبارزات مردم برای دسترسی به عدالتخانه است آغازگر تصاویر این شماره می‌باشد، تحصن در سفارت انگلستان، صدور فرمان مشروطیت، ظهور محمدعلیشاه و به توب بسته شدن مجلس و فتح تهران و اوضاع شهر پس از فتح و حرکت اردوهای دولتی برای مقابله با سالارالدوله مضامین دیگری است که تصاویر انتخابی به آنها اشاره دارد. امید که مورد پسند علاقمندان قرار بگیرد.

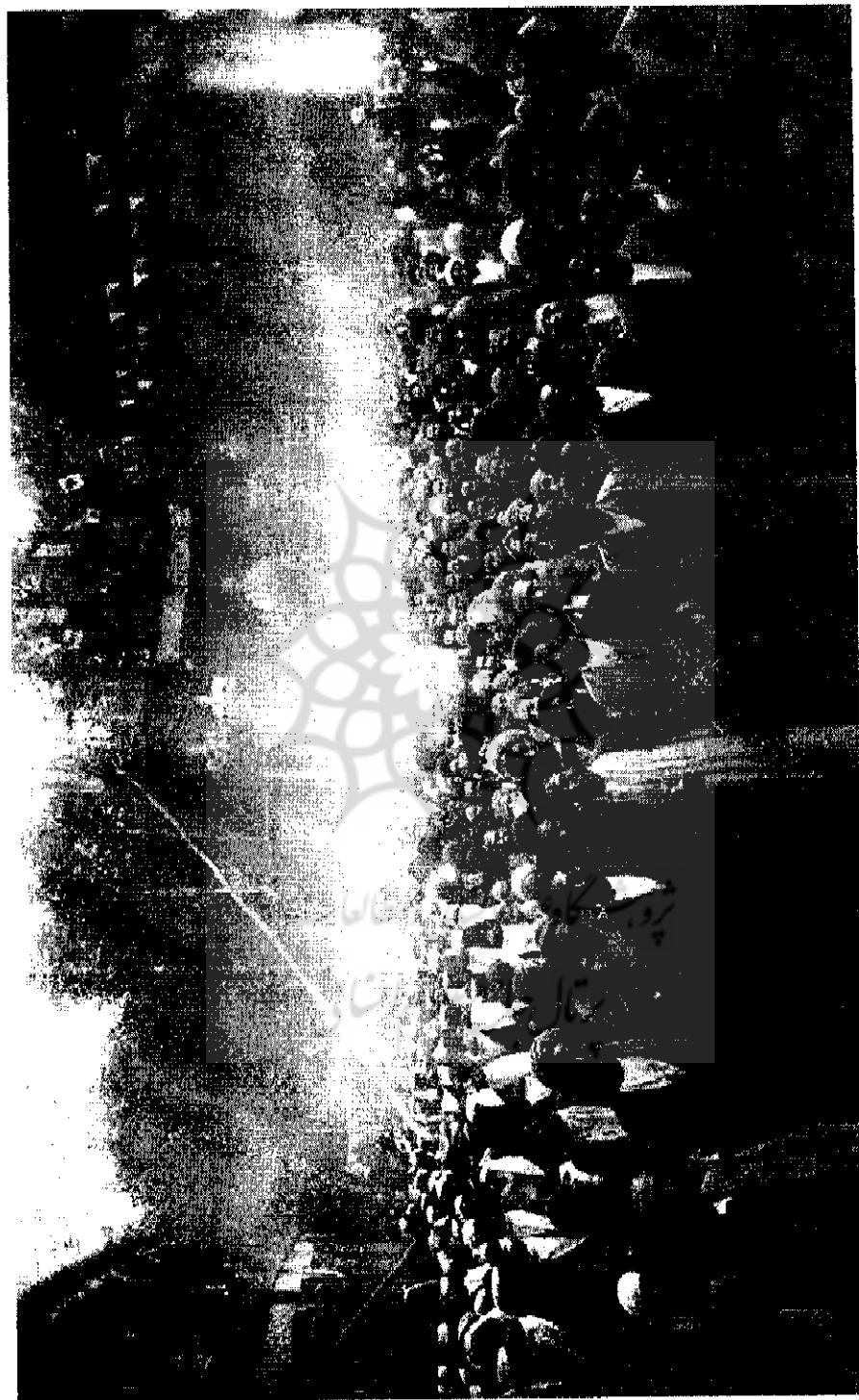
اعضاب بازاریان تهران در آستانه مهاجرت علیا به قم در اعراض به اندامات عین الدوله

تجمع تعدادی از مردم در مقابل سفارت انگلستان

طبع محدودی از مردم در مقابل شارط انگلستان

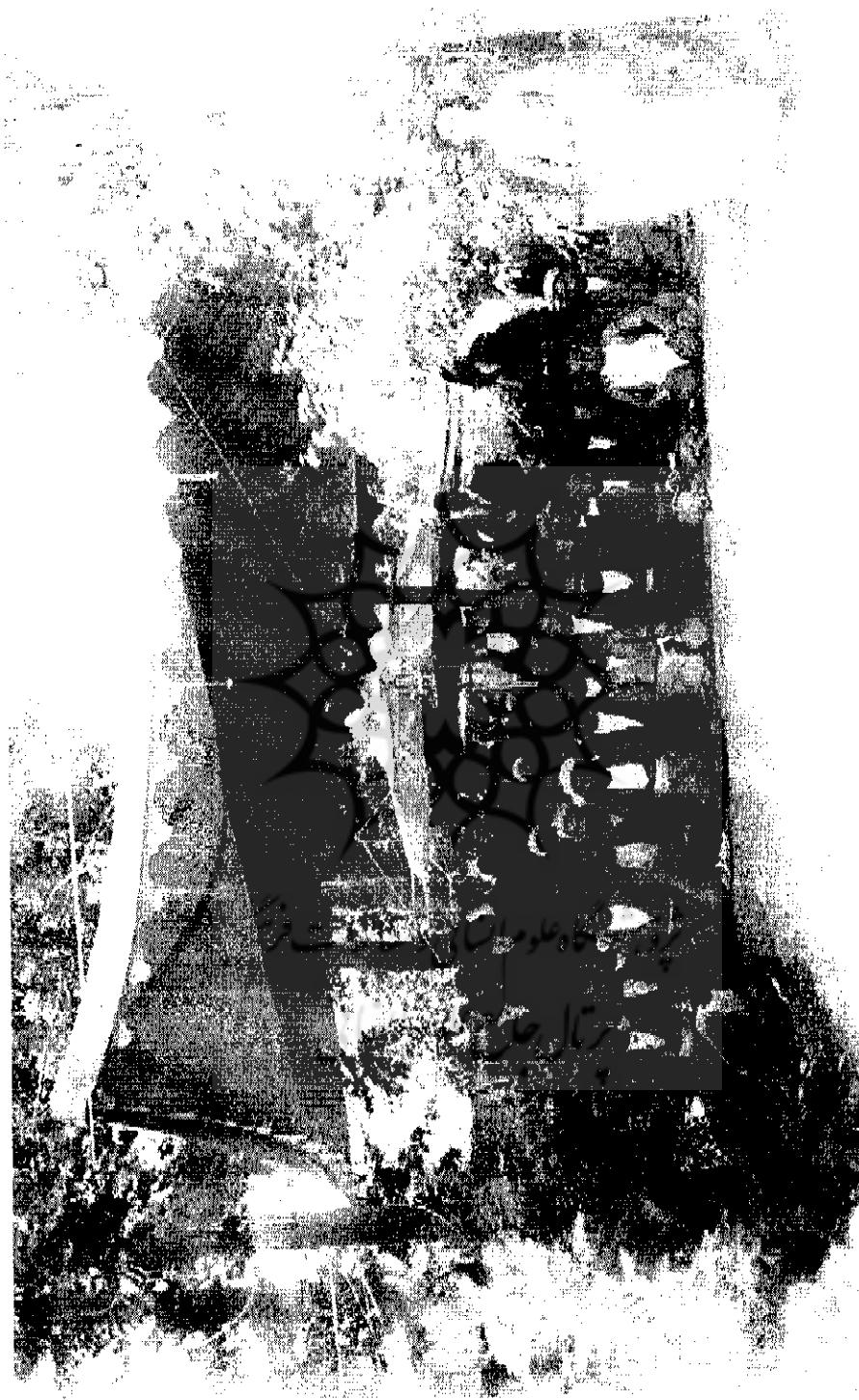

زروود متحضرین به میانات انگلستان

دشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتاب جامع علوم انسانی

تمدادی از متخصصین در سفارت انگلستان

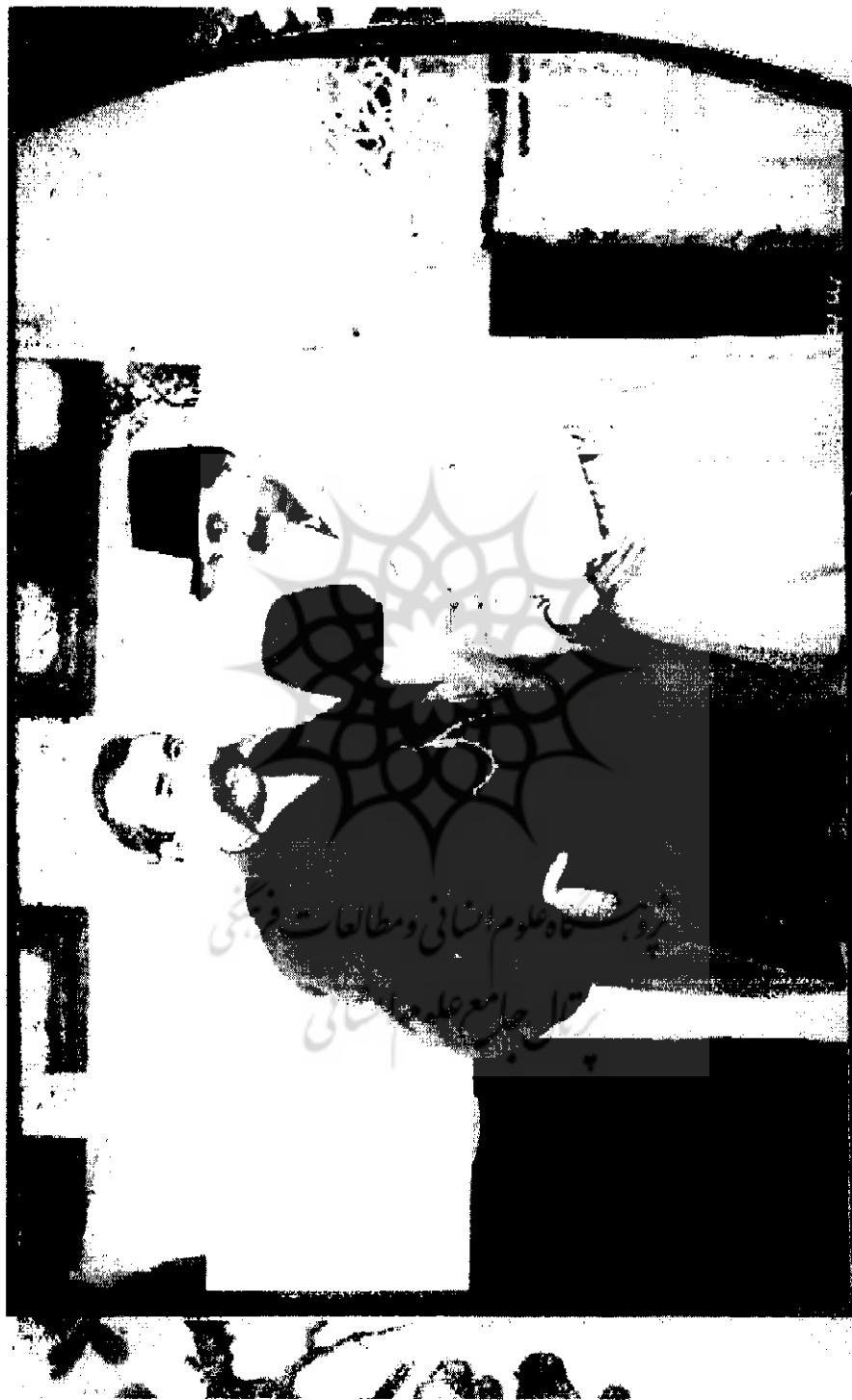
تعدادی از مخصوصین در سفارت انگلستان

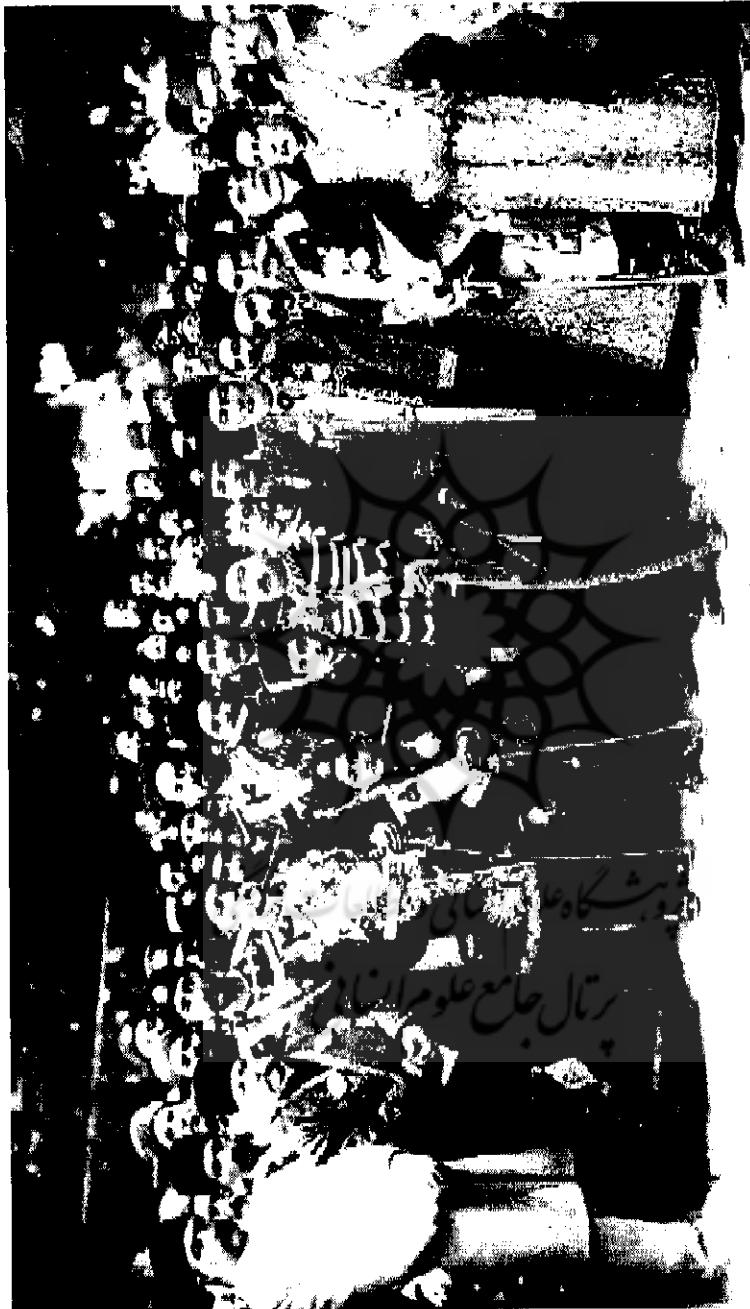

گروهی از تجار مشروطخواه با فرمان مشروطیت در خانه حاج امینالضرب
(فرمان مشروطیت در دست اوست) | ۱-۵۱۳

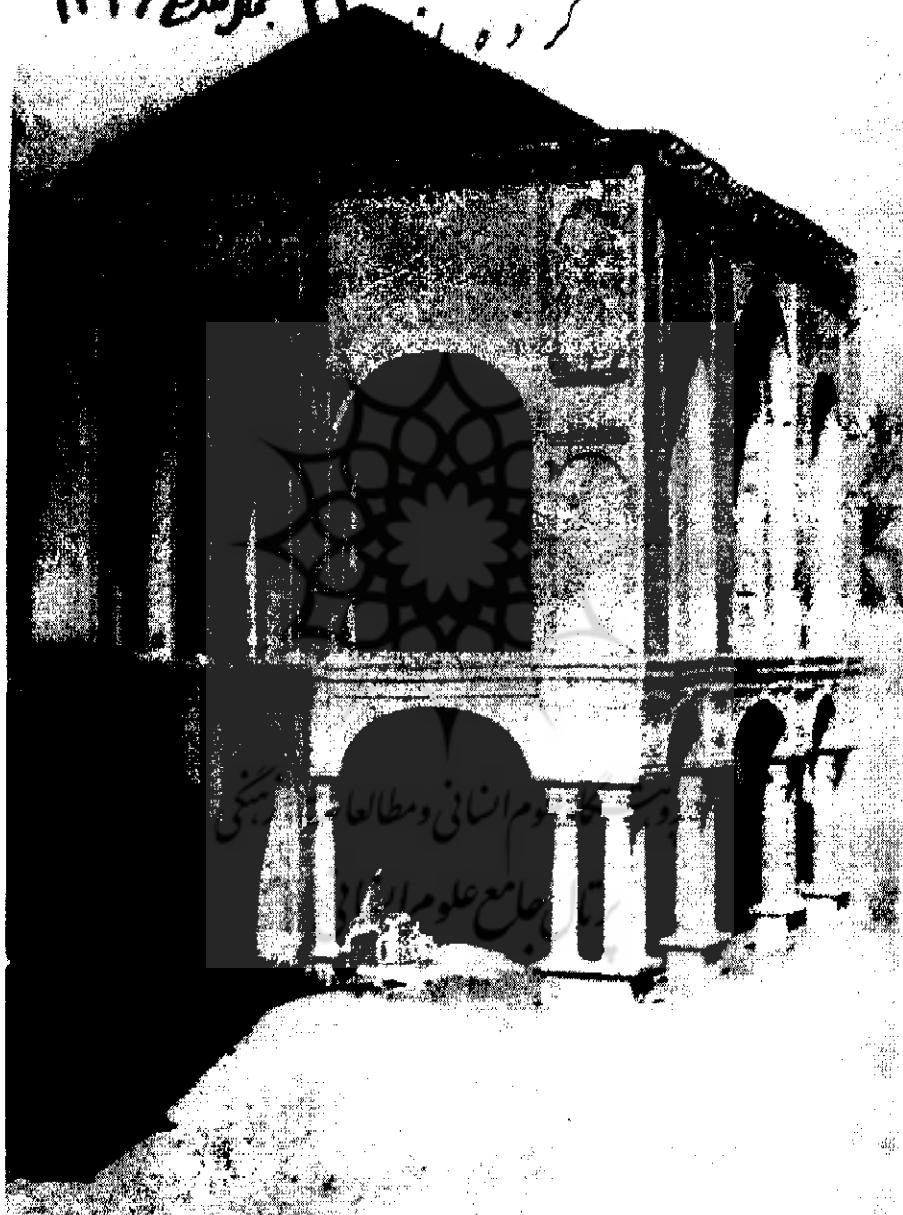
مظفر الدین شاه به همراه اسرائیل ناظم گروس بدون تاریخ و زمان سلطنت

محمد علیشاه و جسمی از رجال در باریان هنگام استفراد در باشند: از راست به چپ: محمدولی اصف‌السلطنه، محمود علاء‌الملک (دیبا)، مهدی‌علی مجید‌الدوله، سیدعلی موقی‌الدوله، احمدخان مشیر‌السلطنه، شاهزاده مشیری (بزرگ‌ماران سوزا)، حسین‌علی‌بنی‌سردار نصرت‌السلطنه (برادر محمد‌علیشاه)، احمد‌سرزا قاجار (ولی‌عهد)، پاکوئی‌باخوی، حسین باشاخان امیر‌بهادر، محمد‌علی خان سردار افخم (آقا‌باخان سردار): مصطفی حاجب‌الدوله دلو [۱۸۶۶-۱]

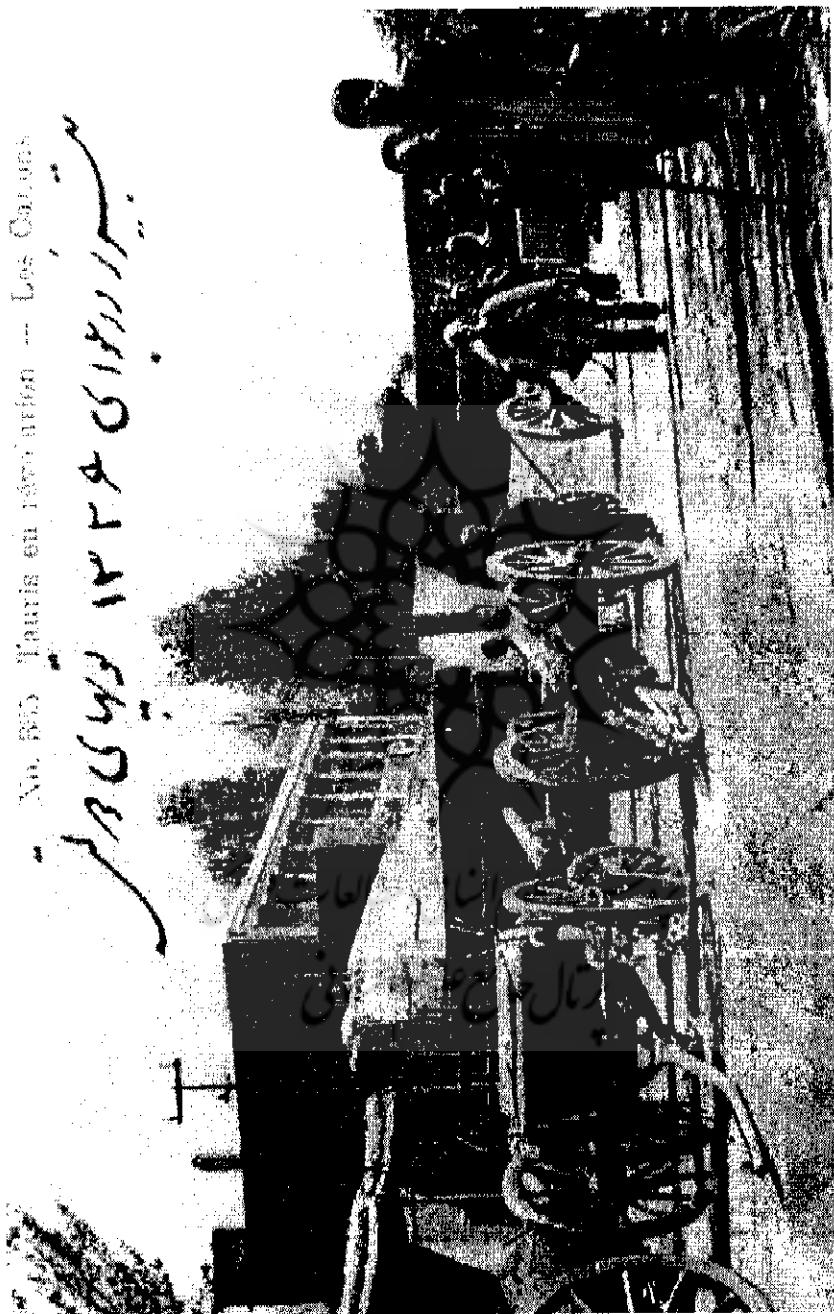
صیغه شعر ای که در زمان کشید ادھر
کرد و ... ۱۳۲۶ جولان

نمایی از مجلس شورای ملی پس از به توب بستن و تخریب آن | ۱۸-۵۸۶

توبهای دولی در شهر تبریز - ۱۳۲۰ | ۱۹۴۱-۱۹۶۰

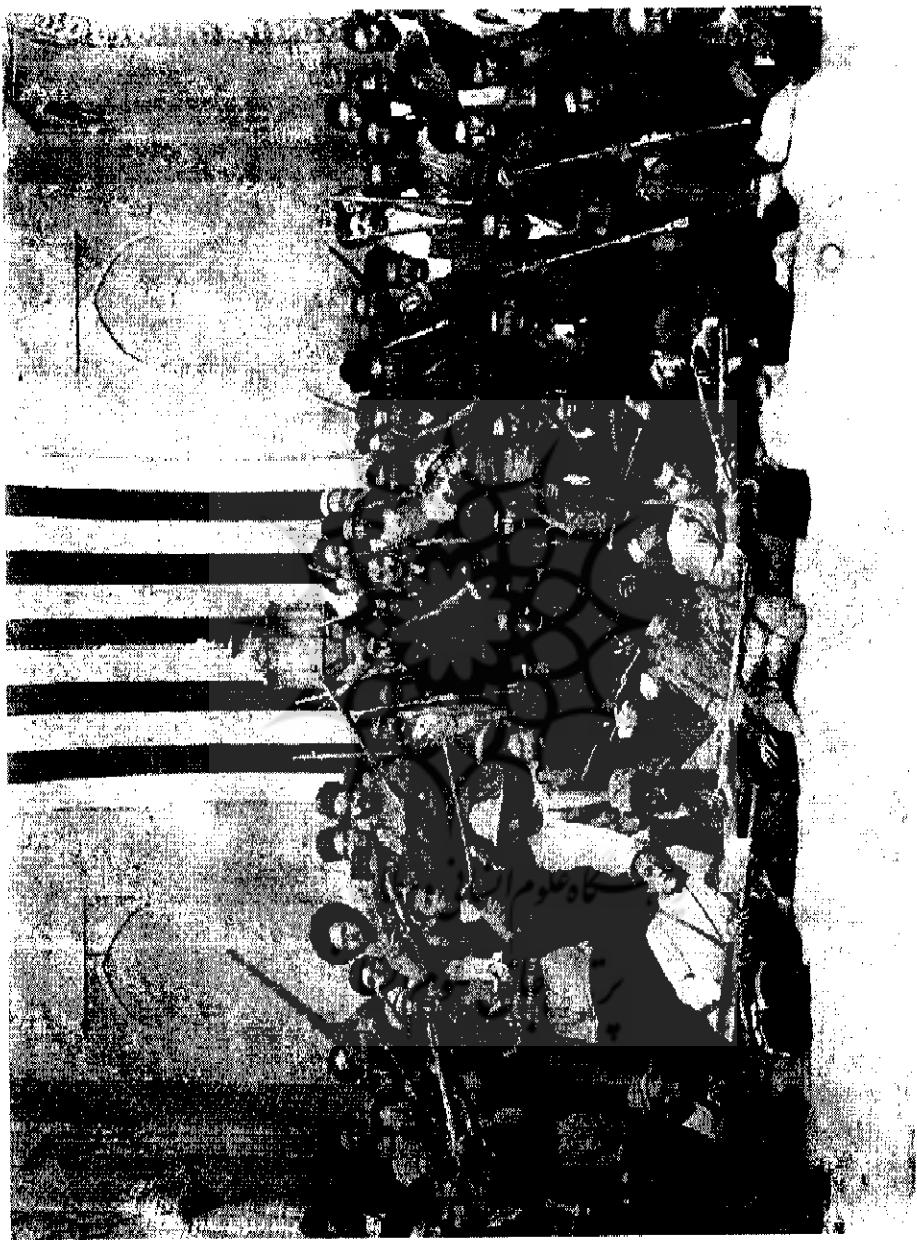
میرزا روزان کی ۲۳۱ نویہا کی جملہ

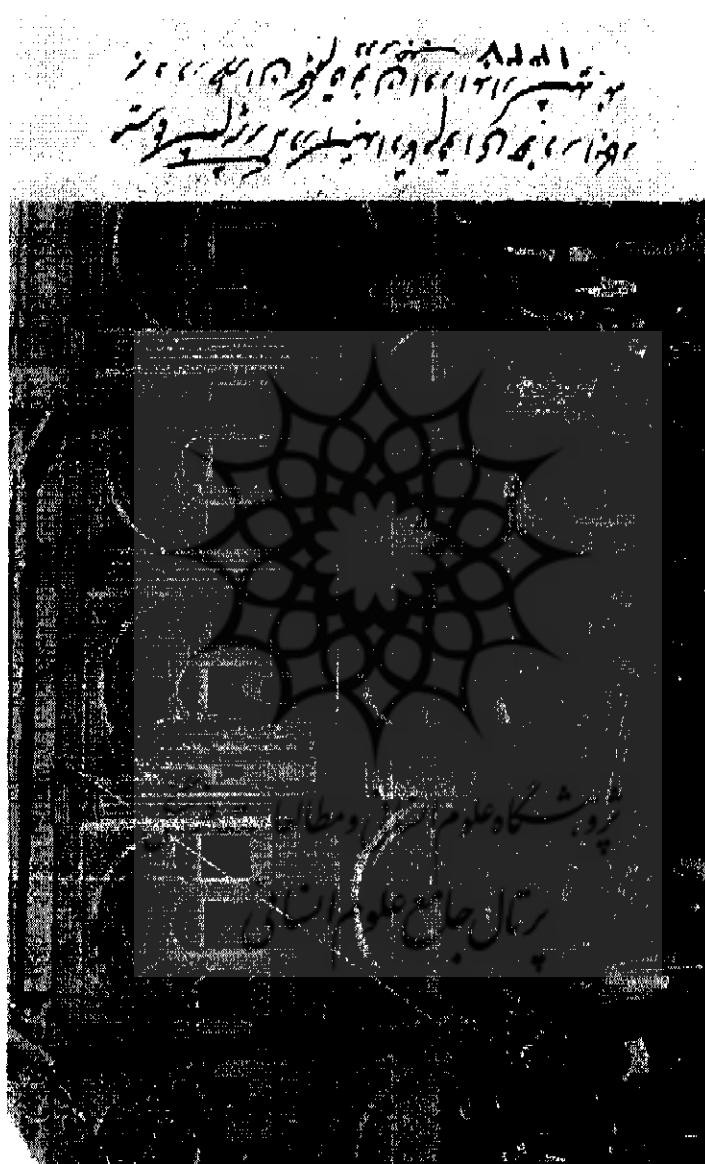
حسنی از مشهود خواهان به هنگام تصرف مرکز مخابرات نظر بهارم از سمت راست سید خسرو الدین طباطبائی (۱۳۸۷-)

سینی از مشروط خواهان هنگام ورود به مسجد سپاهسالار | ۱۳۹۲-۱۱

صندوق زدن سیر هاشم در چشم - تهران رجب ۱۳۷۲ق | ۱۱۸۴-۱۱

تعدادی از مسروط خواهان | ۱۳۸۵-۱]

جسی از مشترک خواهان به فرماندهی دهائی پسرخان، [۱۹۶۴-۱]

جمعی از مشروطه‌خواهان تهران | ۱۴-۴۸۴۸

علی محمدخان تربیت و معز السلطان و جمعی از مشروطه‌خواهان تبریز، قفقاز و رشت | ۱۴-۴۸۵۲

عدای از سر و ط مخ اماده تیریز | ۱۴۵-۱]

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

پژوهشکاری اسلامی و مطالعات فرهنگی
پژوهشگاه اسلامی

پانزدهم در میان جمی از مشروط خواهان شیراز [۲۰۰-۲]

تعدادی از مشروطه‌خواهان تهران | ۱۴۹۱۲

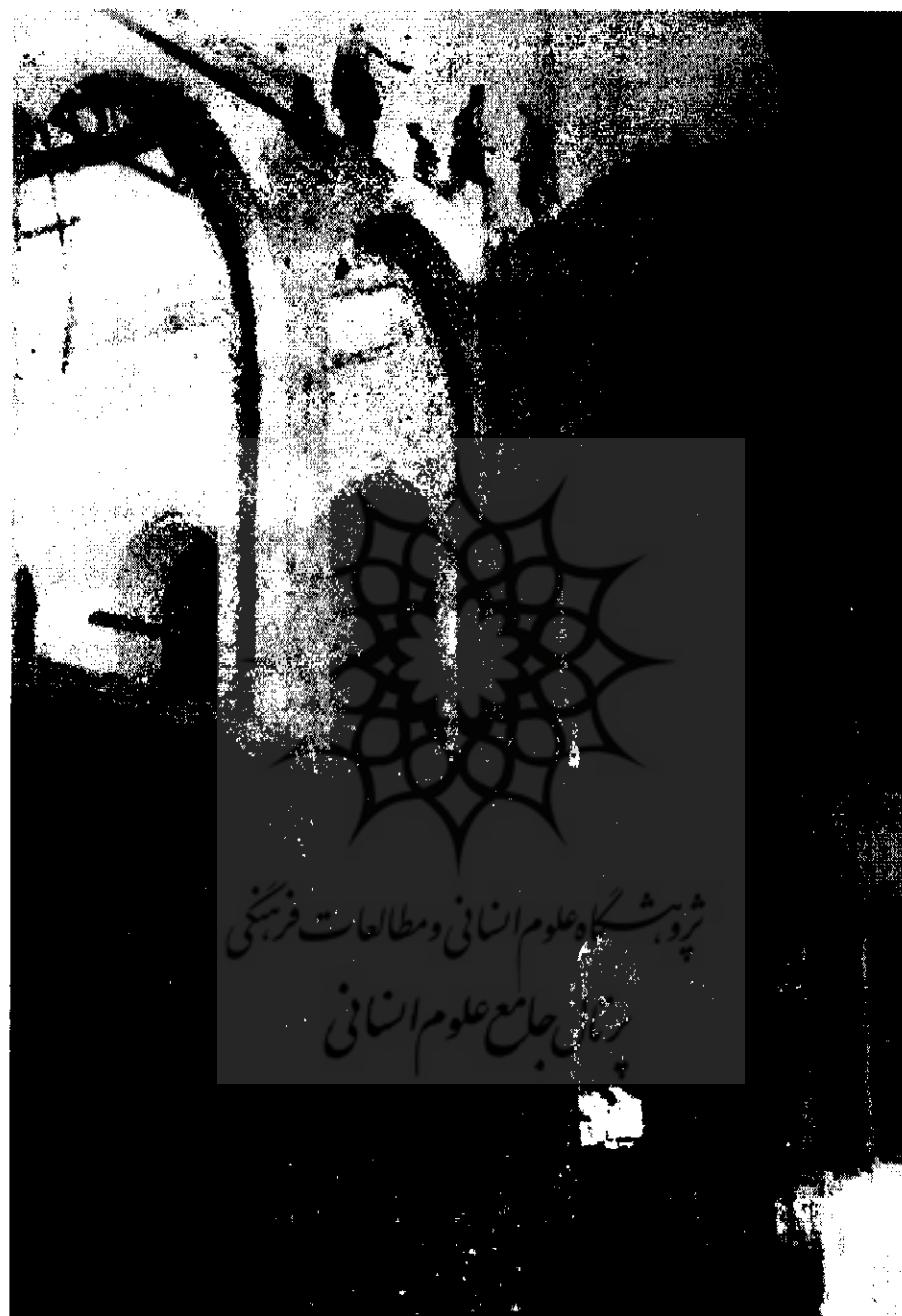
جنسی از مشروطه خواهان و سران و رجال مشروطیت پس از نفع تهران علیقی خان سردار اسعد، محمدعلی خان تکابی، علیرضا خان محمدالملک،

عبدالمحجید بیوی، عین الدلوه، علاء الدلوه، نیر الدلوه، أصنف السلطنه و نظام الدوله در عکس دیده می شوند [۱۰۰-۱]

برگزار

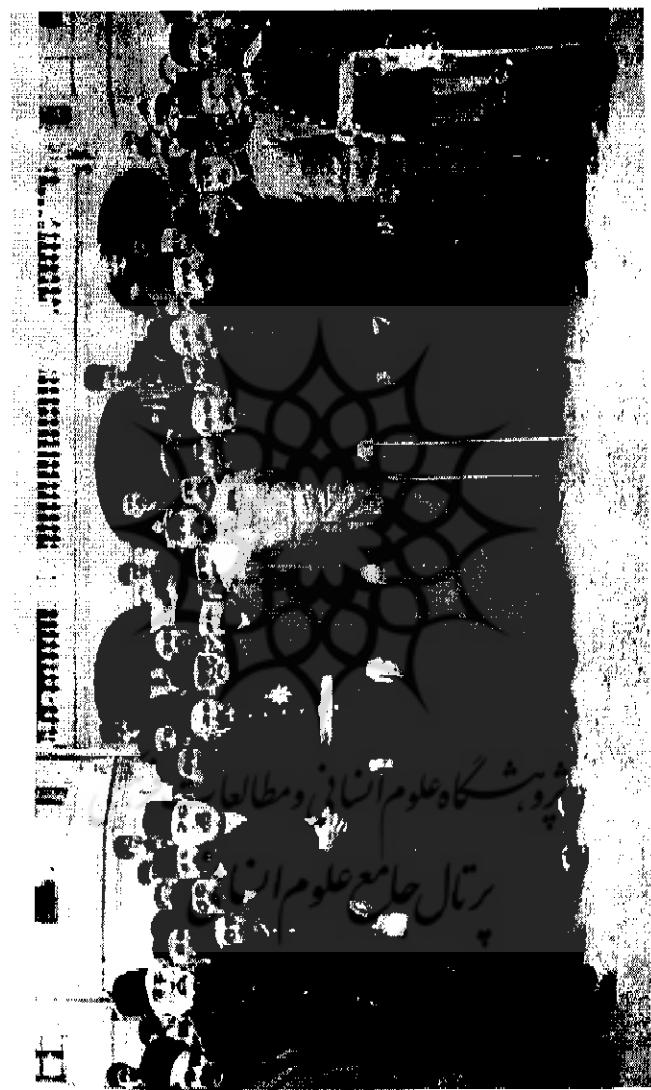
پروژه کارهای انسانی و مت
پر از جامع علم و فنا

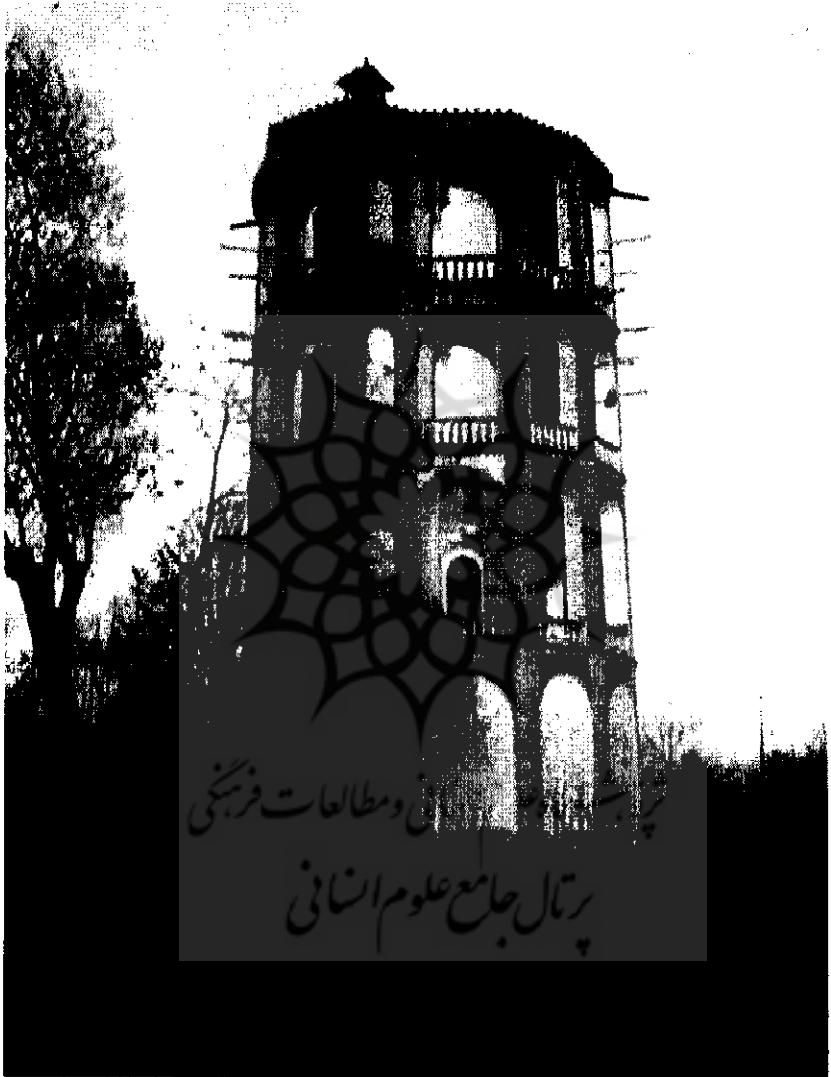

تعمیر ساختمان مجلس پس از فتح تهران | ۸-۵۸۵

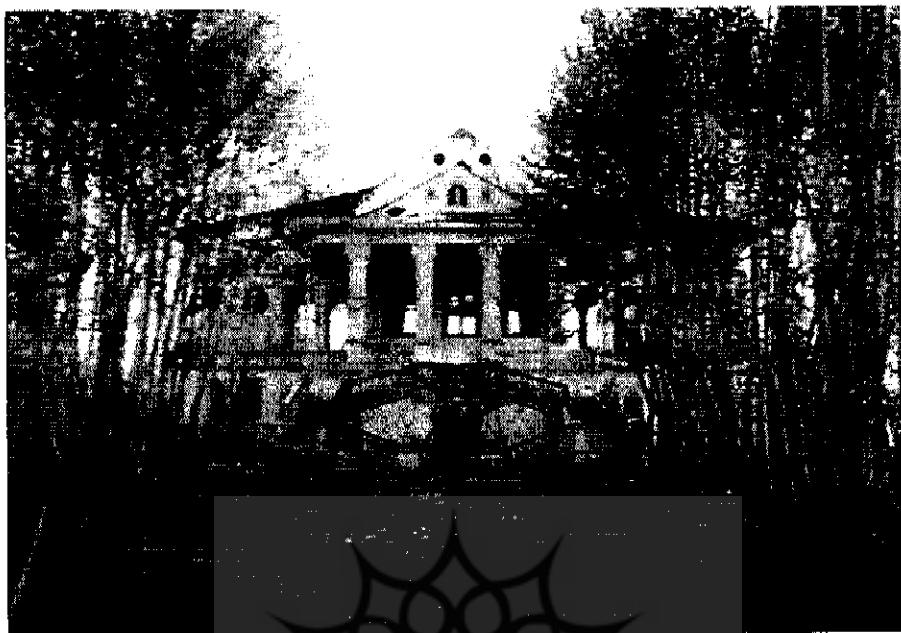
صوصاً [السلطنة] بمحباري، ابوالقاسم خان ناصر الملك، عليقلی خان سردار اسد، حسن استنداري و ندادي دیگر در مقابل مجلس شورای ملی [۱۹۰۶-۸]

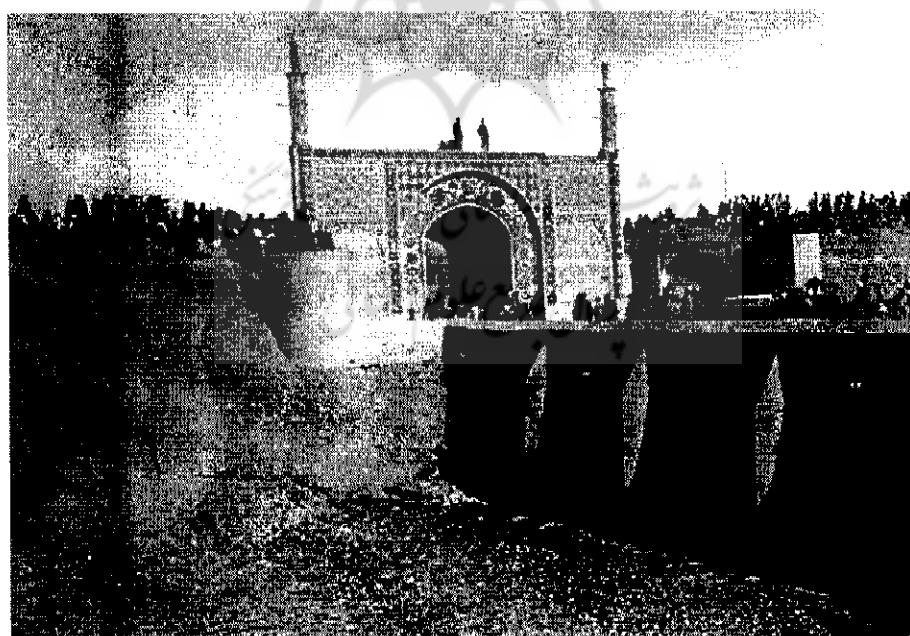

پردیس علمی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

عمارتی از عمارت‌های پاگشاه - طهران | ۱۳۲۸ق | ۲۹۶۴م

باغ فردوس شمیران، ۱۳۲۸ق | ۲-۲۹۵۰

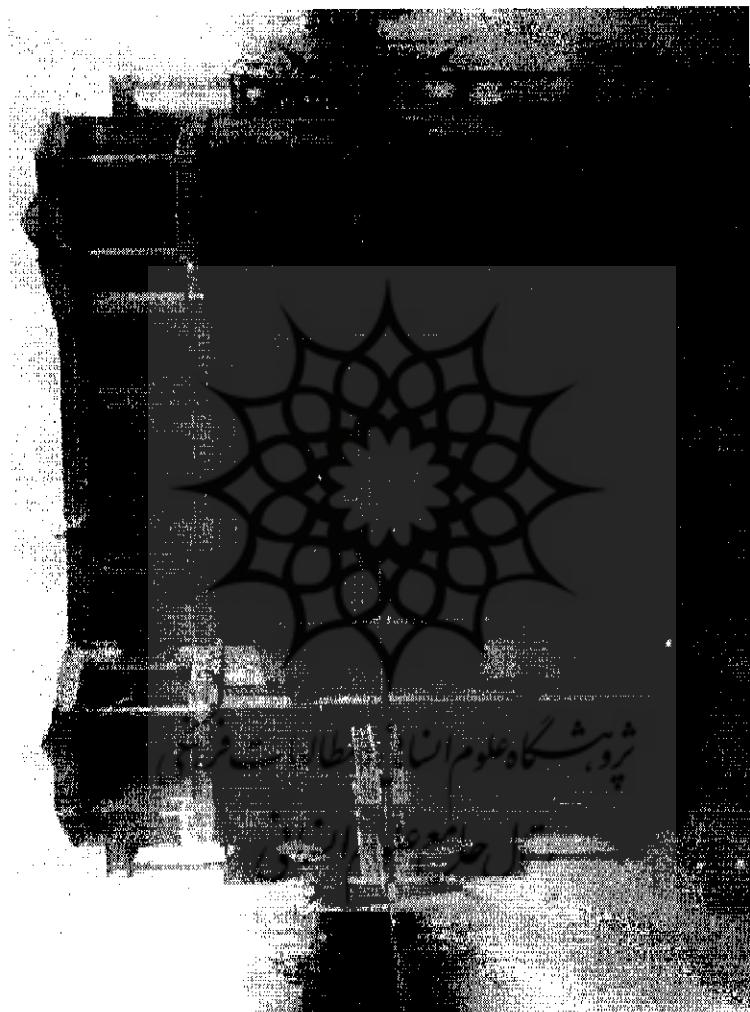

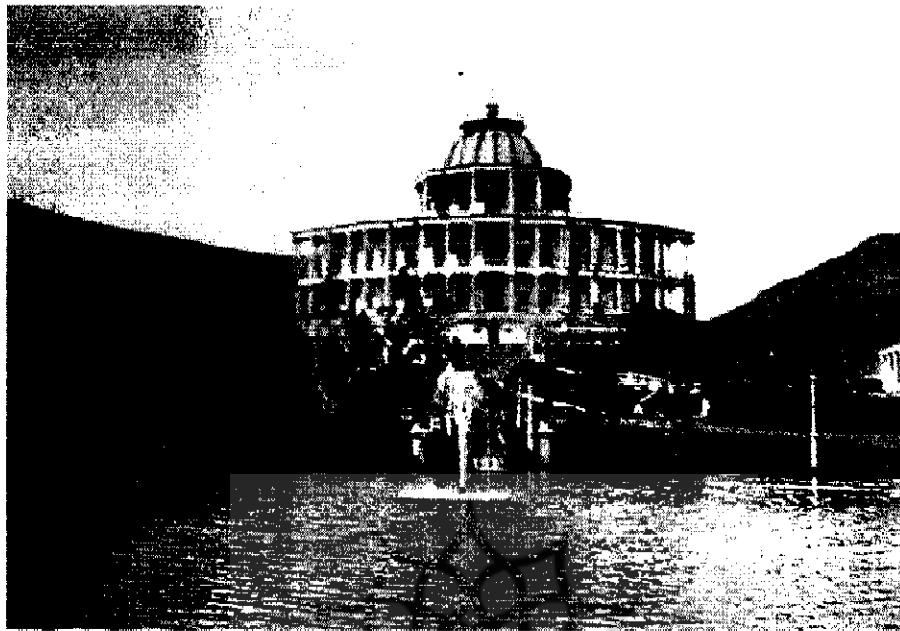
استقبال مردم از ستارخان در دروازه دولت. تهران ۱۳۲۸ق | ۳-۲۹۵۱

استقبال مشروطه خواهان از ستار خان - ۱۳۲۸ | ۲۹۶۲-۳

پاری اندیک - ۸۲۳۲۱۵ [۵۹۹۰۵-۳]

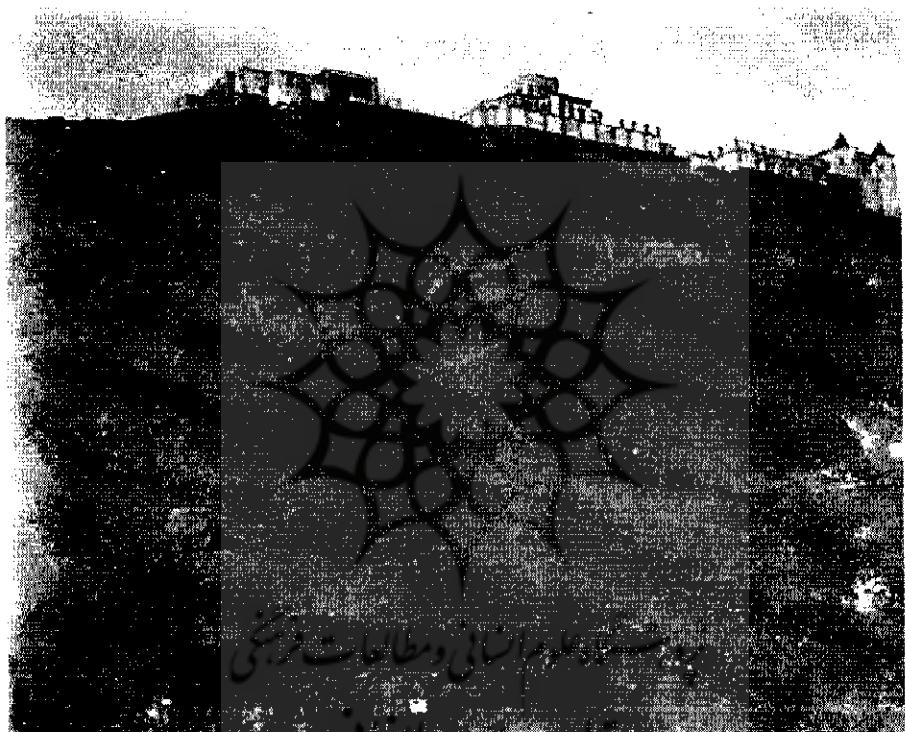

عمارت فرح آباد - جمادی الاول | ۱۳۲۸ | ۲۹۴۴-۲

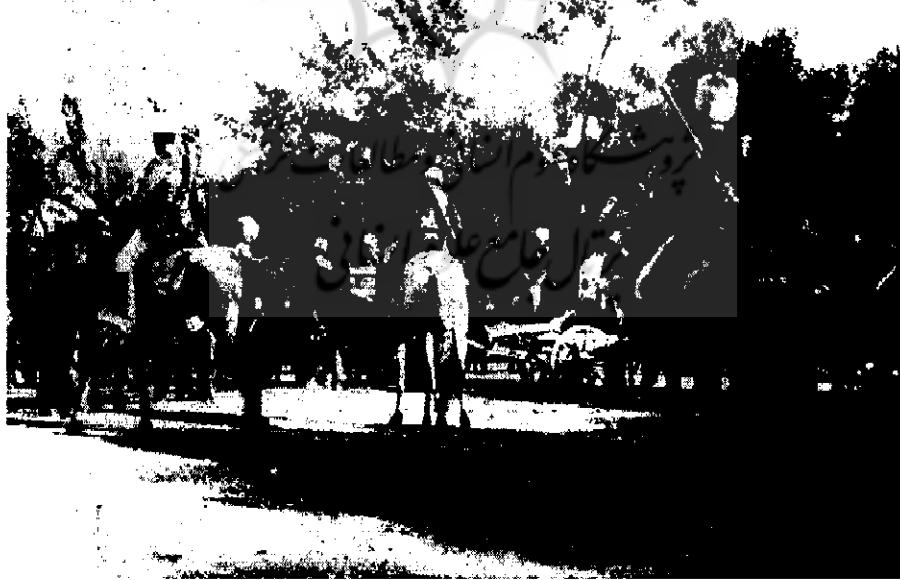
مسجد ناصر الدین شاه - ربيع الثاني | ۱۳۲۸ | ۲۹۴۵-۲

عمارت دوشانبه - جمادی الثانی ۱۳۲۸ق | ۳-۲۹۴۶

جمعی از قوای دولتی به فرماندهی جعفرقلی خان سردار بهادر در مأموریتش نظامی | ۲-۳۸۸

جمعی از سواران دولتی هنگام عزیمت جهت چنگ با ارشدالدوله | ۸-۶۰۲

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی